

GPSC 1/2, PI, PSI/CONSTABLE, S.T.I., Dy.SO, નાયબ મામલતદાર, બિનસચિવાલય ક્લાર્ક,
તલાટી, TET, TAT વગેરે વિવિધ સ્પર્ધાત્મક પરીક્ષાઓ માટે અત્યંત ઉપયોગી પુસ્તક

ગુજરાતી વ્યાકરણ

LATEST
EDITION

ગુજરાત સરકારના
પાઠ્ય પુસ્તક
ઘોરણ 6 થી 12ના
તમામ વ્યાકરણના
મુદ્દાઓનો સમાવેશ

વ્યાકરણના તમામ મુદ્દામાં સરળ
ભાષાશૈલી, પર્યાપ્ત ઉદાહરણો તથા
સચોટ અને સરળ સમજૂતી

પ્રકરણના અંતે EXAM રિલેટેડ
પ્રશ્ન-જવાબ અને પ્રેક્ટિસ

વર્ષ પરિચય જેવા મુદ્દાની આકૃતિ
સહિત સમજૂતી

GPSC અને વર્ગ-3ના વર્ષ 2017 થી 2020 પરીક્ષામાં પૂછાતા ગુજરાતી
વ્યાકરણના તમામ મુદ્દાને આવરી લેતું પુસ્તક

સંપાદક
મૌલિક ગોધિયા

ICE[®]
INSTITUTE FOR COMPETITIVE EXAMS

“स्वामी श्रीशु”

ગુજરાતી લઘુાકરણ

સંપાદક
{ મૌલિક ગોધિયા
(Director - ICE) }

DEMO COPY

: પ્રકાશક :

ICE

INSTITUTE FOR COMPETITIVE EXAMS

SADGURU COMPLEX, 2ND FLOOR, NR. AKSHAR MANDIR,
KALAWAD ROAD, RAJKOT-360001. CALL : 9375701110 / 9328001110

પુસ્તકનું નામ : ગુજરાતી વ્યાકરણ

સંપાદક : મૌલિક ગોંધિયા [Director - ICE]

કિંમત : 210/-

પ્રકાશક : **ICE**[®]

INSTITUTE FOR COMPETITIVE EXAMS

SHREE SADGURU SHOPPING CENTRE
2nd FLOOR, Nr. AKSHAR MANDIR,
OPP. TIRUPATI PETROL PUMP
KALAWAD ROAD, RAJKOT-360001

DEMO COPY

© All rights reserved by the publishers.

No part of this publication may be reproduced or distributed in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise or stored in a database or retrieval system without the prior written permission of the publisher.

Disclaimer

Information contained in this work has been obtained by the publisher, from various sources that are believed to be reliable. However, neither the publisher nor its authors guarantee the accuracy or completeness of any information nor its authors shall be liable for any errors, omissions or damages arising out of use of this information. This work is published with the understanding that the publisher and its authors are supplying information but are not attempting to render any professional services. If such services are required, the assistance of an appropriate professional should be sought. Only the courts of Rajkot shall have the jurisdiction for any legal dispute.

ખાસ નોંધ : આ પુસ્તકમાં આપવામાં આવેલી તમામ માહિતી અમારી જાણ મુજબ સાચી છે. અને આ માહિતી ઓથેન્ટિક હોય એ માટે અમે પૂરતી કાળજી રાખી છે. તેમ છતાં પ્રિન્ટિંગ, મુદ્રણ, માનવીય ભૂલ કે પછી કોઈ અગમ્ય કારણોસર તેમાં કોઈ ભૂલ કે ક્ષતિ રહી ગઈ હોય તો એ માટે સંપાદક, પ્રકાશક કે તેના કોઈ કર્મચારી જવાબદાર નથી. આ ઉપરાંત આ પુસ્તકમાં દરેક વ્યક્તિ, જાતિ, જ્ઞાતિ, સમાજ કે ધર્મનું માન-સન્માન જળવાઈ રહે એની પણ પૂરતી કાળજી રાખવામાં આવી છે. તેમ છતાં એમાં કોઈ ભૂલ-ચૂક થઈ હોય તો એ અંગે ક્ષમા પ્રાર્થિએ છીએ.

અનુક્રમણિકા

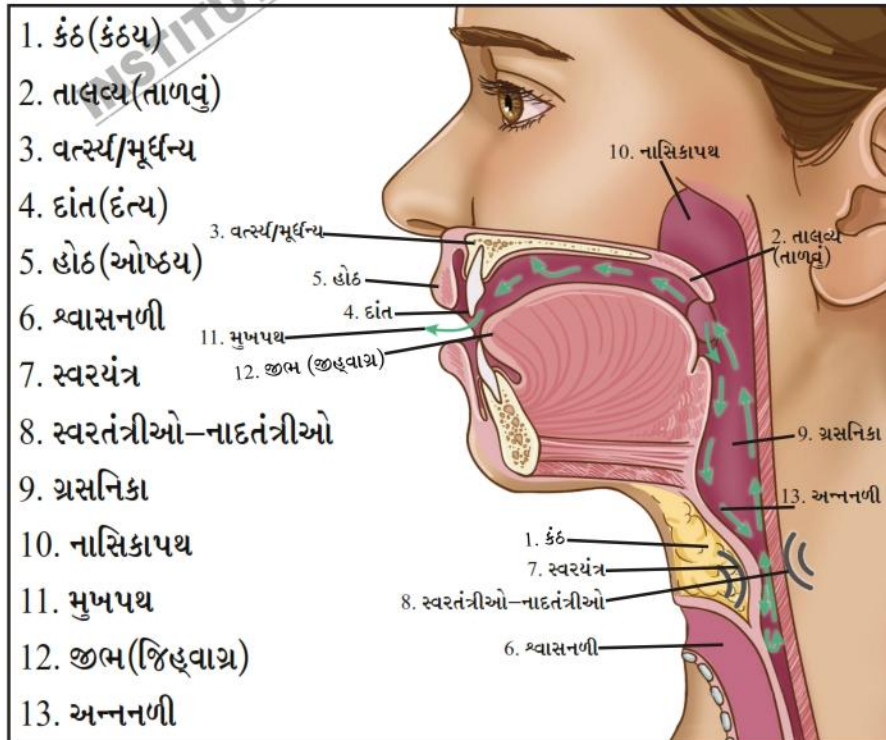
1. ગુજરાતી વર્ણપરિચય.....	01
2. જોડાક્ષર.....	06
3. જોડણીના નિયમો.....	07
4. ભાષા શુદ્ધિ.....	16
5. ધ્વનિવિગ્રહ.....	17
6. શબ્દકોશ ક્રમ.....	21
7. સંધિ.....	22
8. વિભક્તિ પ્રત્યયો (અનુગ તથા નામયોગી).....	36
9. સંયોજક અને તેના પ્રકાર.....	40
10. વાક્ય અને તેના પ્રકાર.....	43
10.1 કર્તારિ, કર્મણિ અને ભાવે	
10.2 પ્રેરક, પુનઃપ્રેરક	
10.3 સાદું, સંયુક્ત અને સંકુલ/મિશ્ર	
10.4 વિધાન(વિધિ), પ્રશ્નાર્થ, નકાર, આજ્ઞાર્થ, ઉદ્દગાર	
10.5 ક્રિયાપદવાળું અને ક્રિયાપદ વગરનું વાક્ય	
10.6 કેવળપ્રયોગી	
11. ક્રિયાપદ અને તેના પ્રકાર.....	53
12. ભાષામાં લિંગ-વ્યવસ્થા.....	57
13. ભાષામાં વચનવ્યવસ્થા.....	59
14. વિરામચિહ્નો.....	60
15. પૂર્વ પ્રત્યય-પર પ્રત્યય.....	67

16. નિપાત અને તેના પ્રકાર.....	71
17. સર્વનામ અને તેના પ્રકાર.....	73
18. વિશેષણ અને તેના પ્રકાર.....	75
19. ક્રિયાવિશેષણ અને તેના પ્રકાર.....	80
20. સંજ્ઞા અને તેના પ્રકાર.....	83
21. કૃદન્ત અને તેના પ્રકાર.....	85
22. અલંકાર અને તેના પ્રકાર.....	88
23. સમાસ અને તેના પ્રકાર.....	100
24. ઇંદ અને તેના પ્રકાર.....	118
25. દ્વિરુક્ત અને રવાનુકારી.....	133
26. તળપદા શબ્દો અને શિષ્ટરૂપ.....	135
27. સમાનાર્થી શબ્દો.....	143
28. વિરુદ્ધાર્થી શબ્દો.....	178
29. શબ્દસમૂહ માટે એક શબ્દ.....	191
30. રૂઢિપ્રયોગો અને અર્થ.....	212
31. કહેવતો અને અર્થ.....	228
● ગુજરાતી વ્યાકરણના અગાઉની પરીક્ષામાં પૂછાયેલા CLASS-3/4ના પ્રશ્ન-જવાબ 2018/19.....	242
● ગુજરાતી વ્યાકરણના GPSC CLASS 1/2, PI, STI, DY.SO. MAMLATDAR, MAINS EXAMમાં પૂછાઈ ગયેલા પ્રશ્ન-જવાબ ફેબ્રુઆરી-2020 સુધી.....	266

- વિવૃત સ્વર એટલે શું ?
જે સ્વરનું પહોળું ઉચ્ચારણ થાય તેને વિવૃત સ્વર કહે છે.
- વિવૃત સ્વર = એ, ઓ
- સાનુનાસિક સ્વર એટલે શું ?
જે સ્વરનું ઉચ્ચારણ અનુનાસિક વર્ણ સાથે થાય તેને સાનુનાસિક સ્વર કહે છે.
- ઈં, ઊં, અં, આં, એં, ઓં – આ છ સાનુનાસિક સ્વરો છે.
- વ્યંજન એટલે શું ?
જેનો ઉચ્ચાર સ્વરની મદદ વિના થઈ શકતો નથી તેને વ્યંજન કહેવાય છે.
- જ્યારે કોઈ વ્યંજન સાથે સ્વર જોડાઈ ત્યારે જ વ્યંજન પૂર્ણ બને છે.

વર્ણકોષ્ટક								
ઉચ્ચારણ સ્થાન	અઘોષ		ઘોષ				અઘોષ	ઘોષ
	અલ્પ પ્રાણ	મહા પ્રાણ	અલ્પ પ્રાણ	મહા પ્રાણ	અલ્પ પ્રાણ	મહા પ્રાણ	અલ્પ પ્રાણ	મહા પ્રાણ
					અનુનાસિક	અંતઃસ્થ	સંઘર્ષી	મર્મર
કંઠય	ક	ખ	ગ	ઘ	—	—	—	ઙ
તાલવ્ય	ચ	છ	જ	ઝ	ઞ	ય	શ	—
મૂર્ધન્ય/વત્સર્ય	ટ	ઠ	ડ	ઢ	ણ	ર	ષ	ળ
દંત્ય	ત	થ	દ	ધ	ન	લ	સ	—
ઓષ્ઠય	પ	ફ	બ	ભ	મ	—	—	—
દંત્યોષ્ઠય	—	—	—	—	—	વ	—	—

● પાશ્ચિક વ્યંજનો :

- જ્યારે જિહ્વા (જીભ) દાંતને સ્પર્શે અને તેની સાથે હવાનો સંઘર્ષ ઉત્પન્ન થાય તેવા વર્ણોને પાશ્ચિક વ્યંજનો કહેવાય છે.
જેમ કે, - 'લ્', 'ળ્', ('ળ્' એ પાશ્ચિક ઘડકાવાળો વર્ણ છે.)

● અર્ધસ્વરો :

- ઘણીવાર સ્વર પોતાના ઉચ્ચારણની પરાકાષ્ટાએ પહોંચતા નથી એટલે કે તે સ્વર વ્યંજન જેવો જ સંભળાય છે. આવા સ્વરને અર્ધસ્વર કહેવાય છે. ય, વ, અર્ધસ્વરો છે.
જ્યારે અંતઃસ્થ વર્ણો ય, ર, લ્, વ્ કહેવાય છે.

● મર્મર વ્યંજન :

- નિરૂનાસિક જેવા સાદા સ્વરોના ઉચ્ચારણમાં ઘસારા જેવો ધ્વનિ ઉત્પન્ન થાય તેને 'મર્મર' વ્યંજન કહેવાય છે. જેમ કે, 'હ્' મર્મર વ્યંજન છે.

● દંત્યૌષ્ઠ્ય વર્ણ :

- જે વર્ણનું ઉચ્ચારણ દાંત અને ઓષ્ઠ્યથી થતું હોય તેવા વર્ણને દંત્યૌષ્ઠ્ય વર્ણ કહે છે. આમ, દંત્યૌષ્ઠ્ય વર્ણ 'વ' છે.

● ઉપઘટકો એટલે શું ?

- જે વર્ણનું ઉચ્ચારણ એકદમ પાસે અથવા નજીકથી થાય તેવા વર્ણોને એકબીજાના ઉપઘટકો કહે છે.
➤ શ/ષ એકબીજાના ઉપઘટક વર્ણો છે.

● જોડાક્ષરો :

- 'ક્ષ' અને 'જ્ઞ' આ બે જોડાક્ષરો છે.

અક્ષર	વિગ્રહ
ક્ષ	= ક્+ષ્+અ
જ્ઞ	= જ્+ઞ્+અ

● સ્ફોટક વ્યંજનો :

- આવા પ્રકારના વર્ણોમાં હવાને સંગ્રહિત કરી પછી એક સાથે તે હવાના જથ્થાને છોડવાથી જે વર્ણો ઉચ્ચારિત થાય તેવા વર્ણો સ્ફોટક વ્યંજનો કહે છે.
➤ સ્ફોટક વ્યંજનને લાંબા ઉચ્ચારથી બોલી શકાતા નથી.
જેમ કે, - ક્, ગ્, દ્, ઢ્, ઙ્, ત્, થ્, દ્, પ્, બ્, ભ્

મહત્વના પ્રશ્નો

1. 'અં' કયા વર્ણનો અનુનાસિક વર્ણ છે ? - 'અ'
2. 'અઃ' કયા વર્ણનો મહાપ્રાણિત વર્ણ છે ? - 'અ'
3. મૂળ સ્વરો કયા છે ? - અ, ઈ, ઉ, ઋ
4. જેના ઉચ્ચારણમાં અલ્પ સમય લાગે તે સ્વરને કેવા સ્વર કહેવાય ? - હ્રસ્વ સ્વર
5. હ્રસ્વ સ્વર કયા-કયા છે ? - અ, ઈ, ઉ, ઋ
6. ગુજરાતી ભાષામાં માન્ય સ્વરો કેટલા છે ? - 8 (આઠ)

7. ગુજરાતી ભાષામાં માન્ય 8 (આઠ) સ્વરો કયા-કયા છે ? - અ, આ, ઈ, ઉ, એ, ઓ, એ, ઓ
8. વિવૃત સ્વર કેટલા અને કયા-કયા છે ? - બે- એ, ઓ
9. હળવા ઉચ્છ્વાસ સાથે બોલાતા વ્યંજનને શું કહે છે ? - અલ્પપ્રાણ
10. ઊંડા ઉચ્છ્વાસ સાથે બોલાતા વ્યંજનને શું કહે છે ? - મહાપ્રાણ
11. ગુજરાતી ભાષામાં કુલ અઘોષ વ્યંજન કેટલા છે ? - 13
12. ગુજરાતી ભાષામાં કુલ સ્વરો કેટલા છે ? - 13
13. ગુજરાતી ભાષામાં કુલ ઘોષ વ્યંજન કેટલા છે ? - 21
14. ગુજરાતી વર્ણ વ્યવસ્થામાં વર્ગીય વ્યંજનો કેટલા છે ? - 25
15. ગુજરાતી વર્ણ વ્યવસ્થામાં કયાંથી કયાં સુધીના વર્ગીય વ્યંજનો ગણી શકાય ? - ક થી મ
16. વર્ગીય વ્યંજનોને બીજા કયા નામથી ઓળખવામાં આવે છે ? - સ્પર્શ વ્યંજનો
17. અવર્ગીય વ્યંજનોને બીજા કયા નામથી ઓળખવામાં આવે છે ? - અસ્પર્શ વ્યંજનો
18. અનુનાસિક વ્યંજનો કેટલા અને કયા-કયા છે ? - 5(પાંચ), ઙ, ઞ, ણ, ન, મ
19. મુખ અને નાસિકા દ્વારા ઉચ્ચારણ થાય તે વર્ણોને શું કહેવાય છે ? - અનુનાસિક
20. સંઘર્ષી વ્યંજન કયા-કયા છે ? - શ, ષ, સ, હ
21. 'ર' - એ કેવા પ્રકારનો વ્યંજન છે ? - પ્રકંપી વ્યંજન
22. 'લ' અને 'ળ' - કેવા પ્રકારના વર્ણો છે ? - પાશ્ચિક વ્યંજનો
23. 'ળ' - એ કેવા પ્રકારનો વર્ણ છે ? - પાશ્ચિક થડકાવાળો
24. વર્ણ વ્યવસ્થામાં અર્ધ સ્વર કયા-કયા છે ? - 'ય' અને 'વ'
25. ય, ર, લ, વ - એ કેવા વર્ણો કહેવાય છે ? - અંતઃસ્થ
26. મર્મર વ્યંજન એટલે કયો વર્ણ ? - 'હ'
27. કયા વર્ણનું ઉચ્ચારણ સ્થાન દંત્યોષ્ઠ્ય છે ? - 'વ'
28. વર્ણ વ્યવસ્થામાં એકબીજાના ઉપઘટકો કયા વર્ણને ગણવામાં આવે છે ? - શ/ષ
29. 'ક્ષ' - વર્ણનો વિગ્રહ જણાવો. - ક+ષ+અ
30. 'જ્ઞ' - વર્ણનો વિગ્રહ જણાવો. - જ+ઞ+અ
31. ગુજરાતી વર્ણ વ્યવસ્થામાં વર્ગ કેટલા અને કયા-કયા છે ? - 5(પાંચ) ક, ચ, ઢ, ત, પ
32. મૂર્ધન્ય વર્ણોને બીજા કયા નામથી પણ ઓળખવામાં આવે છે ? - વત્સર્ય

જોડાકર ઓટલે શું ?

એક વ્યંજન પછી બીજો વ્યંજન સ્વર વિના જોડાય ત્યારે તેને જોડાકર કે સંયુક્તાકર કહેવાય છે.

● જોડાકરો :

1. ક્ષ = ક્ + ષ
ક્ષમા, અક્ષર, ક્ષત્રિય, ક્ષોભ
2. જ્ઞ = જ્ + ઞ
જ્ઞાન, જ્ઞાતિ, યજ્ઞ, વિજ્ઞાન
3. ત્ત = ત્ + ત્
ઉત્તમ, ઉત્તર, તત્ત્વ
4. ત્ર = ત્ + ર
નેત્ર, ત્રણ, ત્રિકાળ, નવરાત્રિ
5. દ્દ = દ્ + ળ્
દ્દશ્ય, દ્દષ્ટિ, દ્દષ્ટાંત, તાદ્દશ, અદ્દશ્ય
6. દ્દ = દ્ + દ્
તદ્દન, ઉદ્દામ
7. દ્ધ = દ્ + ધ
પદ્ધતિ, ઉદ્ધત, યુદ્ધ, શ્રદ્ધા
8. દ્ધ્ = દ્ + મ્
પદ્ધ્મ, છદ્ધ્મ, સદ્ધ્મ, પદ્ધ્મા
9. દ્ધ્ = દ્ + ય
ગદ્ધ્, પદ્ધ્, મદ્ધ્, વિદ્ધ્
10. દ્દ્ = દ્ + ર્
ચંદ્દ, ઈન્દ્દ, દ્દવ્ય, ભદ્દ
11. દ્ધ્ = દ્ + વ્
દ્ધ્વારિકા, દ્ધ્વાર, દ્ધ્વં, દ્ધ્વિજ
12. દ્દ્ = ર્ + દ્ + ર
આર્દ્દ, સ્નેહાર્દ્દ, પ્રેમાર્દ્દ
13. પ્ર્ = પ્ + ર
પ્રથમ, પ્રયોગ, પ્રબોધ, પ્રમાણ
14. દ્દ્ = દ્ + ર
રાષ્ટ્દ્, રાષ્ટ્દ્વીય
15. શ્ત્ = શ્ + ળ્
શ્ત્ગાર
16. શ્ચ = શ્ + ચ
નિશ્ચિત, નિશ્ચિંત, નિશ્ચય
17. શ્ન = શ્ + ન
પ્રશ્ન
18. શ્લ = શ્ + લ
શ્લાઘ્ય, શ્લાઘા
19. શ્વ = શ્ + વ
અશ્વ, શ્વાન
20. શ્ચ્ = શ્ + ચ્ (ચ્ = શ્, / = ર્, l = અ)
શ્ચમ, શ્ચાવણ, શ્ચી
21. સ્ત્ = સ્ + ળ્
સૃષ્ટિ
22. સ્ત્ર = સ્ + ત્ + ર્
શસ્ત્ર, અસ્ત્ર, શાસ્ત્ર, વસ્ત્ર, સ્ત્રી
23. સ્મ્ = સ્ + મ્
સહસ્મ, તમિસ્મ, સ્મધરા, સ્માવ, સ્મોત
24. હ્દ્ = હ્ + ળ્
હૃદ્દય, હૃદ્ધીકેશ, સુહૃદ્
25. હ્ન = હ્ + ન
ચિહ્ન
26. હ્મ્ = હ્ + મ્
બ્રહ્મ, બ્રાહ્મણ
27. હ્ચ્ = હ્ + ચ્
બાહ્ચ
28. હ્ચ્ = હ્ + ર્
હ્ચ્સ્વ, હ્ચ્સ
29. હ્લ્ = હ્ + લ્
પ્રહ્લાદ, આહ્લાદ
30. ધ્ધ્ = ધ્ + ધ્
અધ્ધર, જોધ્ધો, સધ્ધર, સુધ્ધાં
31. ધ્વ્ = ધ્ + વ્
ઉધ્વ, ધ્વજ, ધ્વનિ, ધ્વંસ, ધ્વસ્ત
32. ધ્ય્ = ધ્ + ય્
અધ્યયન, અધ્યાત્મ, અધ્યાપક, અધ્યાપન, ધ્યાન, ધ્યેય

- > ભાષા બોલતી કે લખતી વખતે ક્યાં અટકવું તે દર્શાવતી ખાસ નિશાની (ચિહ્ન)ને વિરામચિહ્ન કહે છે.
- > વિરામચિહ્નોનો ઉપયોગ સ્વ-ઈચ્છાથી કરી શકાતો નથી અને જો એમ કરવામાં આવે તો ઘણી વખત વાક્યનો અર્થ બદલાઈ જાય છે.

વિરામચિહ્નો		
ક્રમ	વિરામચિહ્નો	નિશાની
1.	પૂર્ણવિરામ	.
2.	અલ્પવિરામ	,
3.	પ્રશ્નાર્થચિહ્ન	?
4.	ઉદ્દગાર ચિહ્ન	!
5.	અર્ધ વિરામચિહ્ન	;
6.	ગુરુ વિરામચિહ્ન	:
7.	કૌંસ	{, }, []
8.	લઘુરેખા	-
9.	ગુરુરેખા	—
10.	અવતરણ ચિહ્ન	‘’, “”
11.	વર્ણલોપચિહ્ન	’
12.	ખંડવાક્યચિહ્ન	...
13.	કાકપદચિહ્ન	^
14.	એજનચિહ્ન	”
15.	તિર્યકચિહ્ન	/

- > ગુજરાતી ભાષામાં વપરાતા વિરામચિહ્નોની સમજૂતી નીચે પ્રમાણે છે.

1. પૂર્ણવિરામ : (.)

- > કોઈ વાક્ય કે કથન પૂર્ણ થતું હોય ત્યારે પૂર્ણવિરામ મૂકાય છે.
- > ટૂંકમાં સાદાં વાક્યના અંતે પૂર્ણવિરામ મૂકાય છે.

ઉદા.

- > યુધિષ્ઠિર સત્યવાદી રાજા હતો.
- > સોમનાથ એક પવિત્ર મંદિર છે.
- > ભૂખ લાગે ત્યારે ખાવું જરૂરી છે.
- > કારકિર્દી બનાવવા વાંચવું જોઈએ.
- > મને તમારો થોડો સમય જોઈએ છે.
- > રમણીકભાઈને ચલચિત્રો પસંદ નથી.
- > સીમા રોજ સવારે સાઈકલ ચલાવા જાય છે.
- > તાજમહેલ ખૂબ સુંદર દેખાય છે.
- > તમારી ઓફિસ ઘણી સુંદર છે.
- > આ વાહન થોડું દૂર પાર્ક કરો.
- > સંક્ષિપ્ત અક્ષરોને તથા અંકરૂપી સંકેતોને દર્શાવવા માટે પૂર્ણવિરામનો પ્રયોગ થાય છે.

ઉદા.

- > ર. મ. નીલકંઠ, ચો.મી., આર.એમ.ટી.એસ., ઈ.સ.પૂ., કિ.ગ્રા., લ.સા.અ., ગુ.સા.અ., કિ.મી., ર.વ. દેસાઈ
- > 1., 2., 3., ક., ખ., ગ.,
- > કોઈ ગ્રંથ કે પ્રકરણના શીર્ષક પછી પૂર્ણવિરામ ચિહ્ન મૂકવામાં આવતું નથી.

ઉદા. ગુજરાતી ભાષા વ્યાકરણ. (આમ ન લખાય)

2. અલ્પવિરામ : (,)

- > કોઈ વિરામચિહ્નોમાં ખૂબ જ વિનયપૂર્વક કોઈ વિરામચિહ્નોનો પ્રયોગ કરવામાં આવતું હોય તો તે અલ્પવિરામ ચિહ્ન છે.
- > અલ્પવિરામ વાક્યના પદ, પદ સમૂહ કે ઉપવાક્યને અલગ કરે છે.

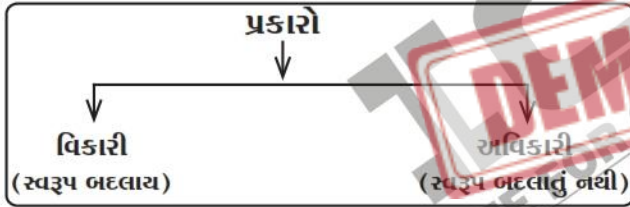
વિશેષણ એટલે શું ? :

- જે પદ પ્રાણી કે પદાર્થના ગુણ કે સંખ્યાનું વર્ણન કરી તેના અર્થમાં વધારો કરે તેને વિશેષણ કહે છે.

વિશેષ્ય એટલે શું ? :

- “જે પદ માટે વિશેષણ વપરાયેલું હોય તેને વિશેષ્ય કહે છે.”
- સામાન્ય રીતે વિશેષ્ય તરીકે વાક્યમાં નામ હોય છે. પરંતુ ઘણી વખત વિશેષ્ય તરીકે સર્વનામ, ક્રિયાપદ, ક્રિયાવિશેષણ અને વિશેષણ પણ હોઈ શકે.
- વિશેષણ વાક્યમાં વિશેષ્યને વધારે સારી રીતે અને ઊંડાણપૂર્વક સમજવામાં ઉપયોગી થાય છે.
- વિશેષણ મુખ્યત્વે વાક્યમાં એકલું જોવા મળતું નથી પરંતુ વિશેષ્યની સાથે જ હોય છે.

● સ્વરૂપ પ્રમાણે વિશેષણના બે પ્રકારો

1. વિકારી વિશેષણ :

- વિશેષ્યના જાતિવચન આધારે વિશેષણમાં બદલાવ આવે તેને વિકારી વિશેષણ કહે છે.

જેમ કે,

ઊંચો છોકરો ઊંચી છોકરી, ઊંચું છોકરું, ઊંચા છોકરાં

ઉદા.

- આ ઊંડી નદી છે.
- આ ખરી વાત કરી તમે.
- ખાટું અથાણું મને બહુ જ ભાવે.
- પ્રામાણિકતા એ સારો ગુણ છે.

2. અવિકારી વિશેષણ :

- વિશેષણની જાતિ વિશેષ્યની જાતિ આધારે બદલાય નહીં તો તે અવિકારી વિશેષણ કહેવાય છે.

જેમ કે,

સુંદર, હોશિયાર, સામાન્ય, કઠણ, પ્રામાણિક

ઉદા.

- આ સુંદર છોકરો છે. આ સામાન્ય વાત છે.
- આ સુંદર છોકરી છે. આ હોશિયાર છોકરો છે.
- આ સુંદર છોકરું છે. કેટલો અદ્ભુત નજારો છે !

● સ્થાનની દૃષ્ટિએ વિશેષણના બે પ્રકારો પડે છે.

1. અનુવાદ વિશેષણ :

- જ્યારે વિશેષ્યની આગળ વિશેષણને મૂકવામાં આવે ત્યારે અનુવાદ વિશેષણ બને છે.

ઉદા.

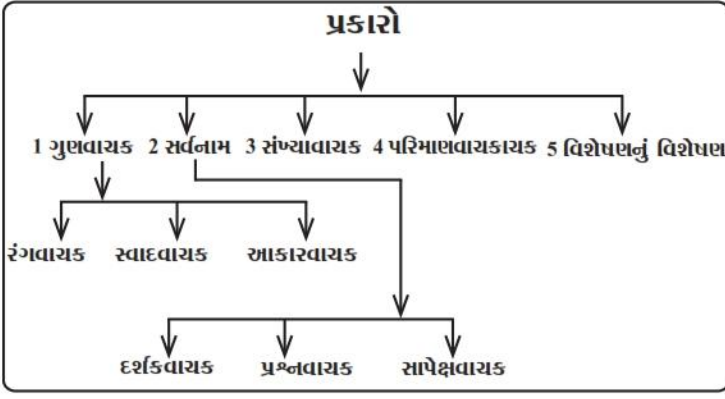
- મને સુંદર ફૂલ આપો.
વિશેષણ વિશેષ્ય
- આજે બહુ જ સારો દિવસ છે.
વિશેષણ વિશેષ્ય

2. વિધેય વિશેષણ :

- જ્યારે વિશેષ્યની પાછળ વિશેષણને મૂકવામાં આવે તેને વિધેય વિશેષણ કહે છે.

ઉદા.

- આ ફૂલ સુંદર છે.
વિશેષ્ય વિશેષણ
- તે છોકરો હોશિયાર છે.
વિશેષ્ય વિશેષણ

● અર્થ પ્રમાણે વિશેષણના પ્રકારો

1. ગુણવાચક વિશેષણ :

- પ્રાણી કે વસ્તુનો ગુણ દર્શાવતા વિશેષણને ગુણવાચક વિશેષણ કહે છે.

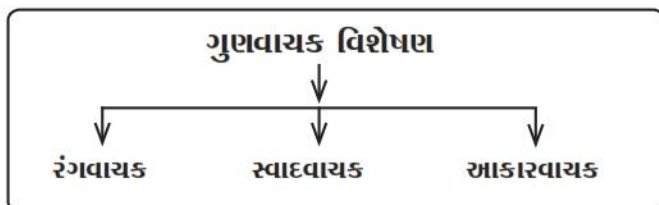
જેમ કે, અઘરું, સહેલું

સાદું, સારું, બહાદુર, ડરપોક, ખદું, પાતળું, નિર્દોષ, હોશિયાર, ઠોઠ, મજબૂત, નબળું, લીસુ, ખરબચડું વગેરે...

ઉદા.

- હોશિયાર વિદ્યાર્થી દરેક શિક્ષકને ગમી.
- મજબૂત ટેબલ જોઈએ છે.
- લીસી પાટી પર લખવું અઘરું છે.
- આ બહાદુર છોકરો છે.
- આ મજબૂત દીવાલ કોણે બનાવી છે ?
- ઠોઠ વિદ્યાર્થીને પાસ કરવો સૌથી વધારે અઘરું છે.
- આવું નબળું કામ હું નહીં ચલાવું.
- તે બાલટી ખેંચવા ખદું દોરડું જોશે.
- ડરપોક વ્યક્તિને બધા ડરાવતા હોય છે.
- ન્યાયતંત્ર ક્યારેય નિર્દોષ વ્યક્તિને સજા આપતું નથી.

ગુણવાચક વિશેષણના નીચે મુજબ પેટાપ્રકાર પાડી શકાય.

1.1. રંગવાચક :

- જે વિશેષણ વિશેષ્યનો રંગ દર્શાવી તેના અર્થમાં વધારો કરે તેને રંગવાચક વિશેષણ કહે છે.

જેમ કે,

કાળો, પીળો, લાલ, સફેદ, ગુલાબી વગેરે...

ઉદા.

- મને પચરંગી કપડા પહેરવા ગમતા નથી.
- રંગીન ચલચિત્રો સિનેમામાં અદભુત દેખાય છે.
- રાધા સફેદ પરી જેવી લાગતી હતી.
- અશોકને લાલ વાહનો જ પસંદ છે.
- લીલા શાકભાજી આરોગ્ય માટે ફાયદાકારક છે.
- આ બુલ્બ પીળો પ્રકાશ ફેંકે છે.
- લીલાછમ ખેતરમાં ફરવાની મજા આવે છે.
- અમુક દેશોમાં કાળો બુરખો પહેરવાની મનાઈ છે.
- તમારો નારંગી શટ હું પહેરી શકું ?

1.2. સ્વાદવાચક વિશેષણ :

- જે વિશેષણ વિશેષ્યનો સ્વાદ દર્શાવી તેના અર્થમાં વધારો કરે તેને સ્વાદવાચક વિશેષણ કહે છે.

જેમ કે,

મોરું, ખાટું, કડવું, મીઠું, સ્વાદિષ્ટ વગેરે...

ઉદા.

- કડવો લીમડો મીઠો છાયો આપે છે.
- આટલું તીખું ચવાણું કોઈ ના ખાઈ શકે.
- સ્વાદિષ્ટ ભોજન અહીં મળે છે.
- તમે તદ્દન ફિફ્કું શાક બનાવ્યું છે.
- ખાટું લીંબુ શાકમાં નાખો તો જ સ્વાદિષ્ટ લાગશે.
- આટલી મીઠી ખીર કોણે બનાવી છે ?
- ખારી સિંગ ખાવાની મજા પડે છે.
- તે ખાટી ચટણી છે.
- ખાટીમીઠી હાજમોલા પાચન માટે ઉત્તમ છે.

1.3. આકારવાચક વિશેષણ :

- જે વિશેષણ વિશેષ્યનો આકાર દર્શાવી તેના અર્થમાં વધારો કરે તેને આકારવાચક વિશેષણ કહે છે.

- ભાષા, વાણી, વિચાર કે ભાવોને આકર્ષક રીતે પ્રગટ કરવા અને તેની સજાવટ કરવા માટે જે રૂપ-રૂપકો વપરાય તેને અલંકાર કહે છે.

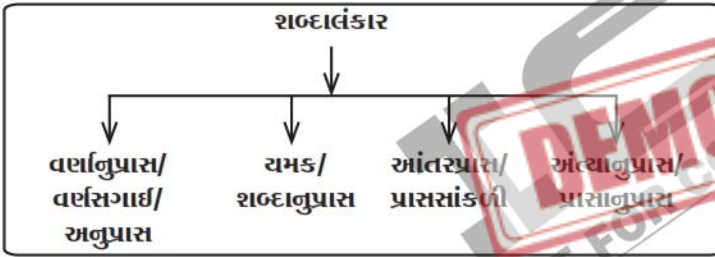
- અલંકાર મુખ્ય બે પ્રકાર છે.

- શબ્દાલંકાર એટલે શું ?

- જ્યારે વાક્ય, પંક્તિ કે કથનમાં શબ્દોને આકર્ષક અથવા અમત્કૃતિભર્યા દર્શાવવામાં આવે તેને શબ્દાલંકાર કહે છે.

- શબ્દાલંકારના ચાર પ્રકાર પાડી શકાય

1. વર્ણાનુપ્રાસ અલંકાર :

- જ્યારે એકનો એક વર્ણ કોઈ વાક્ય, પંક્તિ કે કથનમાં શબ્દની શરૂઆતમાં બે કે તેથી વધારે વખત આવે તો તેને વર્ણાનુપ્રાસ કે વર્ણસંગાઈ અથવા અનુપ્રાસ અલંકાર કહે છે.

ઉદા.

- વાઘને વળી વળાવિયો કેવો !
- પીગળે પીગળે પડછાયાના પ્હાડ.
- મીઠા મધુને મીઠા મેહુલા રે લોલ
- સોનાની તો સાંકળી ગલી, હેતુ ગણતું હેત.
- ભયની કાયાને ભૂજા નથી.
- કામિની કોકિલા કેલિ કૂજન કરે.
- વાગે છે રે વાગે છે વૃંદાવન મોરલી વાગે છે.
- નિત્ય સેવા, નિત્ય કીર્તન-ઓચ્છવ, નિરખવા નંદકુમાર રે.
- માડી મીઠી સ્મિત મધુરને ભવ્ય મૂર્તિ પિતાજી.

- જાગ, જગન, જપ, તપને તીરથ તેમાં સહુથી મોટો સતસંગ.
- પરમાર્થી પરાક્રમી ઘણો, પર મુલકમાં પરવરે.
- ફાગણે ફૂલડાં ફોરમ ફોરાવે.
- માથે મેવાડી મોળિયાં બિરાજે, ખંભે ખંતીલા ખેસ.
- કાળું એનું કામ, કાળાં કરમનો કાળો મોહન.
- પાણી માટે પ્રભાશંકર પાણિયારા પાસે ગયા.
- વાણિજ્યમાં વાસ વસંત લક્ષ્મી, તેના નિમંત્રે નિજ નાશ સ્વાર્થથી.
- સુનાં સ્થાનો સજીવન થયાં, સાંભળું કંઈ જૂના.
- વિપદ પડે પણ વણસે નહિ.
- વાગે છે રે વાગે છે, વૃંદાવન મોરલી વાગે છે.
- કાળ જ કોઈ તે કોને કહીએજી રે, ઓધવ !
- મેરુ રે ડગે ને જેનાં મન નો ડગે.
- પારકું પાતક પોતા પર ઓઢી લીધું.
- માધવાદિક પણ મોતે મરે, કોણ માત્રમાં માનવી ?
- ભરતખંડ ભૂતળમાં જનમી જેણે ગોવિંદ ગુણ ગાયા રે.
- ગોતી, ભૂલી ભૂલી હું તને ભાળી હો વાલમા, ગોતીને થાઉં ગૂમ.
- સાંકળી શેરીમાં સસરા સામા મળ્યા રે.
- ભયની કાયાને ભૂજા નથી.
- ચિતડું ચડેલ એનું ચાકડે રે લોલ, પળના બાંધેલ એના પ્રાણ રે.
- કીધું કીધું કીધું મુજને કાંઈક કામણ કીધું રે !
- લેશ ન લીધો લલિત ઉરનો લ્હાવો જો.
- ઘોળા ઘાવણ કેરી ઘારાએ પામ્યો કસુંબીનો રંગ.
- પંડની પેટીમાં પારસ છે પડયો.
- જંગલ વસાવ્યું રે જોગીએ, તજી તનડાની આશજી.
- જળમાં હવે જડતું નથી, તટને તપાસીએ.
- ઘર ધંધાની ઘાણી રે, તેમાં તેલિયા તાણે.
- ગુણ ગાયે ઝેવરી રે, પૂરણ પરમાણે
- કપટ કરીને કૃષ્ણ આવ્યા, રૂપ ઉંદરનું ધરી.
- કરિએ સંપ કુટુંબમાં, શત્રુથી શું થાય ?

- > મોરનાં ઈંડા ચીતરવાં ન પડે.
- > કરડે માંકડ ને માર ખાય ખાટલો.
- > એક મ્યાનમાં બે તલવાર ન સમાય.
- > ખોટું ઉંદરને ભોગવે ભોરિંગ.
- > નબળા બળદને બગાઈ ગણી.
- > નીચી બોરડી સૌ ખંભેરે.
- > ઉજ્જડ ગામમાં એરંડો પ્રધાન.
- > જેના ઘેર પારણું તેનું શોભે બારણું.

● યાદરાખો :

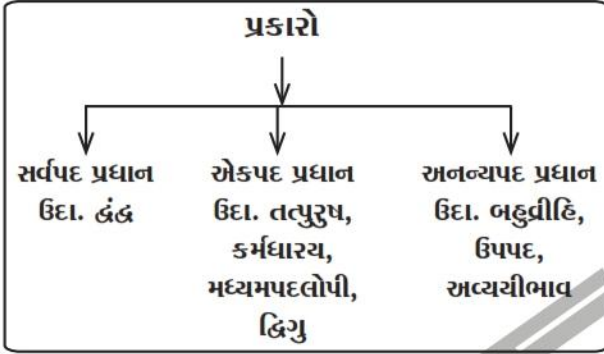
ક્રમ	અલંકાર	વ્યાખ્યા
1	ઉપમા	ઉપમેય અને ઉપમાનની સરખામણી
2	રૂપક	ઉપમેય અને ઉપમાન એકરૂપ
3	ઉત્પ્રેક્ષા	ઉપમેય અને ઉપમાન સરખા હોવાની સંભાવના
4	વ્યતિરેક	ઉપમેયને ઉપમાન કરતા ચઢિયાતું
5	વ્યાજસ્તુતિ	નિંદા રૂપે વખાણ કે વખાણ રૂપે નિંદા
6	અનન્વય	ઉપમેયની સરખામણી ઉપમેય સાથે જ
7	શ્લેષ	એક જ શબ્દના બે અર્થ
8	સજીવારોપણ	નિર્જીવ વસ્તુમાં સજીવના ભાવોનું આરોપણ
9	દષ્ટાંત	એક વિધાન રજૂ કર્યા બાદ બીજા વાક્યમાં તેનું દષ્ટાંત
10	અતિશયોકિત	વાસ્તવિકતાની બહાર જઈને કરેલ વાત.
11	અપહ્રુતિ	ઉપમેયનો નિષેધ કરીને ઉપમાનનું નિરૂપણ
12	સ્વભાવોકિત	અન્ય અલંકારના ઉપયોગ વગર ક્રિયાનું યથાર્થ વર્ણન
13	અર્થાતરન્યાસ	સામાન્ય હકીકતનું વિશેષ હકીકતના રૂપમાં અથવા વિશેષ હકીકતનું સામાન્ય હકીકતના રૂપમાં સમર્થન
14	વિરોધાભાસ	સામાન્ય રીતે ખોટું લાગતું પણ ગહન અભ્યાસ કરતા સાચું લાગે તે.
15	અન્યોકિત	એક વસ્તુ દ્વારા અન્યની મુખ્ય વાત છુપાવવામાં આવે

મહત્વના પ્રશ્નો

1. અલંકારમાં જેની સરખામણી કરવામાં આવે તેને શું કહેવા ?
— ઉપમેય
2. અલંકારમાં જેની સાથે સરખામણી કરવામાં આવે તેને શું કહેવાય ?
— ઉપમાન
3. એકનો એક શબ્દ બે વખત આવે અને બંને જગ્યા પર તેના અર્થ અલગ-અલગ હોય તો કયો અલંકાર બને છે ?
— યમક
4. ઉપમેય અને ઉપમાનને એકરૂપ બતાવવામાં આવે ત્યારે કયો અલંકાર બને છે ?
— રૂપક
5. જાણે, રખે, શકે, શું — વગેરે શબ્દોના પ્રયોગથી જે અલંકાર ઓળખાય તે કયો અલંકાર ?
— ઉત્પ્રેક્ષા
6. ઉપમેયને ઉપમાન કરતા ચઢિયાતું દર્શાવવામાં આવે ત્યારે કયો અલંકાર બને છે ?
— વ્યતિરેક
7. ઉપમેયની સરખામણી ઉપમેય સાથે જ થાય ત્યારે કયો અલંકાર બને છે ?
— અનન્વય
8. એક જ શબ્દના બે કે તેથી વધારે અર્થ નીકળે ત્યારે કયો અલંકાર થાય છે ?
— શ્લેષ
9. 'વૃક્ષો ઋતુઓની રાહ જોતા હતા' — અલંકાર ઓળખાવો.
— સજીવારોપણ
10. 'ક્યારેક ચાંદી શી ઝળાંડળાં થતી નદીને જોતો' — અલંકાર ઓળખાવો.
— ઉપમા
11. 'સાગર સાગર જેવો છે, આકાશ આકાશ જેવું છે' — અલંકાર ઓળખાવો.
— અનન્વય
12. 'તું ઢાળ ઢોલિયો, હું ગઝલનો દિવો કરું' — અલંકાર ઓળખાવો.
— રૂપક
13. 'તમે પસંદ કરેલું પાત્ર પાણી વિનાનું છે' — અલંકાર ઓળખાવો.
— શ્લેષ
14. 'દમયંતીનું મુખ ચંદ્ર જેવું સુંદર છે' — વાક્યમાં ઉપમેય દર્શાવતું પદ શોધો.
— દમયંતીનું મુખ
15. વાક્યમાં ઉપમેયની ઉપમાન સાથે સરખામણી કરવા જે શબ્દ પ્રયોગ થાય તેને શું કહે છે ?
— ઉપમાવાચક પદ
16. 'વજ્જર સમણા કોટના ગઢને તપાસીએ' — વાક્યમાં રેખાંકિત પદને શું કહેવાય ?
— ઉપમાવાચક પદ

સમાસ :

- > સમ્ + આસ, સમ એટલે સરખું અથવા સાથે અને આસ એટલે ગોઠવાવું અથવા બેસવું.
- > અલગ-અલગ અર્થવાળા બે કે તેથી વધારે પદો જોવાઈને નવા અર્થવાળું એક પદ બને તેને સમાસ કહેવાય છે.
- સમાસના બંધારણની દૃષ્ટિએ ત્રણ પ્રકાર પાડી શકાય

1. સર્વપદ પ્રધાન સમાસ :

- > જેમા બંને પદો સરખું મહત્ત્વ ધરાવતા હોય તે સર્વપદ પ્રધાન સમાસ કહેવાય છે.

ઉદા. ઢંઢ

2. એકપદ પ્રધાન સમાસ :

- > માત્ર એક જ પદ પ્રધાન કે મુખ્ય હોય.

ઉદા. તત્પુરુષ, કર્મધારય, મધ્યમપદલોપી, દ્વિગુ

3. અન્યપદ પ્રધાન સમાસ :

- > સમાસમાં રહેલા બન્ને પદ ગૌણ હોય અને કોઈ અન્ય પદની પ્રધાનતા કે વિશેષતા હોય.

ઉદા. બહુવ્રીહિ, ઉપપદ અને અવ્યયીભાવ

● સમાસ વિગ્રહ :

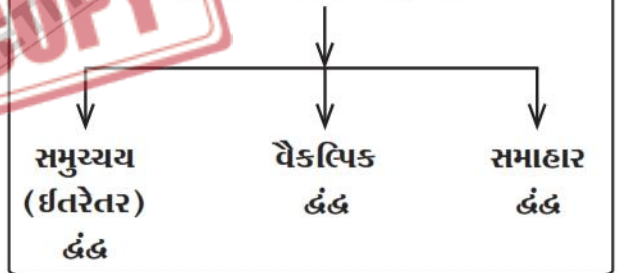
- > મુખ્યત્ત્વે સામાસિકપદ ઓછામાં ઓછા બે પદનું બનેલું હોય છે તેમાં પ્રથમ પદને પૂર્વપદ અને દ્વિતીય (બીજા) પદને ઉત્તરપદ કહે છે.

- > પૂર્વપદ અને ઉત્તરપદ વચ્ચે રહેલા પદોને મધ્યમપદ કહે છે.
- > સમાસનો વિગ્રહ કરતી વખતે આપણને વિભક્તિ તથા વિશેષણનું જ્ઞાન હોવું જરૂરી છે.

1. ઢંઢ સમાસ :

- > જે સમાસમાં પૂર્વપદ અને ઉત્તરપદ સરખું મહત્ત્વ ધરાવતા હોય તેવા સમાસને ઢંઢ સમાસ કહે છે.
- > આ સમાસનો વિગ્રહ કરતી વખતે 'અને', 'કે', 'અથવા', 'વગેરે' જેવા શબ્દોનો પ્રયોગ થાય છે.
- > જ્યારે બન્ને પદ વચ્ચે નિશ્ચિતતા હોય ત્યારે 'અને'થી વિગ્રહ થાય છે તથા અનિશ્ચિતતા હોય ત્યારે 'કે', 'અથવા'થી વિગ્રહ થાય છે.
- > વિગ્રહની દૃષ્ટિએ ઢંઢ સમાસના ત્રણ પેટાપ્રકાર પાડી શકાય.

ઢંઢ સમાસના પેટાપ્રકાર

1.1 સમુચ્ચય (ઈતરેતર) ઢંઢ સમાસ :

- > આ સમાસનો વિગ્રહ 'અને' શબ્દથી કરવામાં આવે છે.

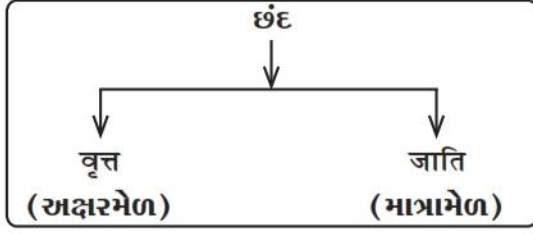
ઉદા.

ટેબલખુરશી	- ટેબલ અને ખુરશી
દંપતી	- પતિ અને પત્ની
રાતદિવસ	- રાત અને દિવસ
રામસીતા	- રામ અને સીતા
દાળભાત	- દાળ અને ભાત
જીવજંતુ	- જીવ અને જંતુ
મોજશોખ	- મોજ અને શોખ
નરનારી	- નર અને નારી
માબાપ	- મા અને બાપ
ચાંદોસૂરજ	- ચાંદો અને સૂરજ

> આશાવેલ – આશા રૂપી વેલ	
> અમૃતધારા – અમૃત જેવી ધારા	
> પથ્થરદિલ – પથ્થર(કઠોર) જેવું દિલ	
> ટૂંકનોંધ – ટૂંકી એવી નોંધ(માહિતી)	
> બાળરાજા – બાળક જેવો રાજા	
> કાયાનગરી – કાયા રૂપી નગરી	
> દેવપુરુષ – દેવ જેવો પુરુષ	
> અર્ધચંદ્રાકૃતિ – અર્ધચંદ્ર જેવી આકૃતિ	
> મૂકપ્રેક્ષક – મૂક(મૂંગો) પ્રેક્ષક(જોનારો)	
> શબ્દબાણ – શબ્દ રૂપી બાણ	
> ચોરદાનત – ચોર જેવી દાનત(મનનું વલણ)	
> પરમેશ્વર – પરમ એવાં ઈશ્વર	
> સતયુગ – સત(સત્ય) એવો યુગ	
> કાળુમેશ – મેશ જેવું કાળું	
> પશુધન – પશુ રૂપી ધન	
> સત્યનારાયણ – સત્ય રૂપી નારાયણ(ઈશ્વર)	
> બગભગત – બગલા જેવો ભગત	
> કિરણપુષ્પ – કિરણ રૂપી પુષ્પ	
> અંધારયુગ – અંધકાર રૂપી યુગ	
> ભવાટવી – ભવ(સંસાર) રૂપી અટવી(વન)	
> ઠીલુંઘેશ – ઘેશ(એક વાનગી) જેવું ઠીલું	
> જીવનસુંદરી – જીવન રૂપી સુંદરી	
> ઈષ્ટપાત્ર – ઈષ્ટ(ગમતું) એવું પાત્ર	
> વાયનભૂખ – વાયન રૂપી ભૂખ	
> વદનકમળ – કમળ જેવું વદન(મુખ)	
> પુરુષવ્યાઘ્ર – વ્યાઘ્ર(વાઘ) જેવો પુરુષ	
> જીવાણુ – અણુ જેવો જીવ	
> ઊંચીકૂદ – ઊંચો કૂદકો	
> પવનઘોડી – પવન રૂપી ઘોડી	
> મેઘગંભીર – મેઘ જેવું ગંભીર	
> ગુરુવાર – ગુરુ (મોટો) વાર	
> ઘનશ્યામ – ઘન(વાદળ) જેવું શ્યામ(કાળું)	
> બૃહદારણ્ય – બૃહત્(વિશાળ) અરણ્ય(વન)	
> સુકલકડી – સૂકી એવી લાકડી	
	બહુવીહિ સમાસ
> અનંગશત્રુ – અનંગ (કામદેવ)ના શત્રુ જે છે તે	
> લાચાર – નથી આચાર જેને તે	
> હંસગતિ – હંસ જેવી ગતિ(ઝડપ) જેની છે તે	
> દુર્ગુણી – દુષ્ટ છે ગુણ જેના તે	
> શૂલપાણિ – શૂલ જેમના પાણિ(હાથ)માં છે તે	
> મહામૂલો – મહા(મહાન) છે મૂલ(કિંમત) જેનું તે	
> ગેરકાયદેસર – કાયદેસર(નિમય પ્રમાણે) જે નથી તે	
> વિમુખ – વિગત થયું છે મુખ જેનું તે	
> એકરાગ – એક છે રાગ જેનો તે	
> ઈન્દુશેખર – ઈન્દુ(ચંદ્ર) છે જેની શિખા(મસ્તક)માં તે	
> ઊર્ધ્વમૂલ – ઊર્ધ્વ(ઊંચું) છે મૂલ(કિંમત) જેનું તે	
> ગજગામા – ગજ(હાથી) જેવું ગમન(ચાલ) જેનું છે તે	
> સુલોચન – સુંદર લોચન(આંખ) જેના છે તે	
> ત્રિલોચન – ત્રણ છે લોચન જેના તે	
> અમૂલ્ય – નથી મૂલ(કિંમત) જેનું તે	
> બિનતાલીમી – તાલીમ નથી જેને તે	
> વિનમ્ર – જે વિશેષ રીતે નમ્ર છે તે	
> અનર્ગળ – નથી અર્ગલ(ભોગળ/આગળો) જેને તે	
> ચંદ્રશેખર – ચંદ્ર છે જેની શિખામાં તે	
> કમઅક્કલ – કમ છે અક્કલ(સમજ) જેને તે	
> અજાણ – નથી જાણ જેને તે	
> વિજ્ઞાની – વિશેષ જ્ઞાન જેનામાં છે તે	
> ત્ર્યંબક – ત્રણ અમ્બક(આંખ) જેને છે તે	
> નીડર – નિર્ગત છે ડર(ભય) જેનો તે	
> અંતરદષ્ટિ – અંતર છે દષ્ટિ જેની તે	
> પ્રખ્યાત – જે વિશેષ રીતે ખ્યાત છે તે	
> ક્ષણભંગુર – ક્ષણ(પળ)માં ભંગુર(નાશ) થાય છે જે તે	
> ચક્રપાણિ – જેના પાણિ (હાથ)માં ચક્ર છે તે	
> મધ્વરિ – મધુ(રાક્ષસ)નો અરિ(દુશ્મન) જે છે તે	
> ઉદ્ગ્રીવ – ઉદ્(ઊંચી) છે ગ્રીવા(ડોક) જેની તે	
> કમસમજ – કમ(ઓછી) છે સમજ જેની તે	
> પ્રભાવી – વિશેષ છે પ્રભાવ જેનો તે	

> નિર્દોષ	– નથી કોઈ દોષ જેમાં તે	> તરણેતર	– ત્રિ(ત્રણ) નેત્ર(આંખ) છે જેના તે
> વેણુપાણિ	– વેણુ(વાંસળી) છે જેના હાથમાં તે	> ધર્મનિષ્ઠ	– ધર્મમાં જેમની નિષ્ઠા છે તેવો
> કુલક્ષણું	– ખરાબ છે લક્ષણ જેના તે	> નિરભિમાની	– નથી અભિમાન જેને તે
> કૃતાર્થ	– કૃત(કાર્ય) થયો છે અર્થ(સિદ્ધ) જેનો તે	> બત્રીસલક્ષણા	– બત્રીસ છે લક્ષણો(ગુણ) જેને તે
> કંસારિ	– કંસના છે અરિ (દુશ્મન) જે તે	> ઈન્દ્રિયજળ	– જેની ઈન્દ્રિયો જડ(લગાણી વિનાનું) થઈ ગઈ છે તે
> ખ્યાતનામ	– વિખ્યાત છે નામ જેનું તે	> રમેશ	– રમા(લક્ષ્મી)ના ઈશ(પતિ) છે જે તે
> અભેદ	– નથી ભેદ(તફાવત) જેમાં તે	> નોધારું	– નથી આધાર જેને કોઈ તે
> કુખ્યાત	– ખરાબ રીતે જે ખ્યાત છે તે	> ષટકોણ	– ષટ(છ) છે કોણ(ખૂણા) જેને તે
> સુનંદા	– સારી રીતે જે ખુશ થયેલી છે તે	> મુશળધાર	– મુશળ(સાંભેલું) જેવી ધાર જેની છે તે
> નિર્મળ	– નથી મળ(કચરો) જેમાં તે	> નમાયાં	– નથી મા(માતા) જેને તે
> વિધવા	– વિગત(મરણ) થયો છે ધવ(પતિ) જેનો તે	> જન્મસિદ્ધ	– જન્મથી જે સિદ્ધ છે તે
> દામોદર	– દામ (જનોઈ) છે ઉદર(પેટ) પર જેના તે	> ષડાનન	– ષડ(છ) છે આનન(મુખ) જેને તે
> મયૂરવાહિની	– મયૂર(મોર) છે વાહન જેનું તે	> ગરુડવાહન	– ગરુડ છે વાહન જેનું તે
> દ્વિદળ	– બે છે દળ (ભાગ) જેને તે	> અનેકરંગી	– અનેક રંગ છે જેમાં તે
> પ્રતાપી	– વિશેષ છે પ્રતાપ(પ્રભાવ) જેનો તે	> નબળું	– નથી બળ જેનામાં તે
> અખંડ	– નથી ખંડ(ભાગ) જેનો તે	> મુગ્ધનયની	– હરણ જેવા નયન(આંખ) જેના છે તે
> પદ્માસન	– પદ્મ(કમળ) જેવું આસન જેનું છે તે	> નકામું	– નથી કામ જેનું તે
> પ્રભુનિષ્ઠા	– પ્રભુમાં છે નિષ્ઠા જેની તે	> સ્થિતિપ્રજ્ઞ	– સ્થિર છે પ્રજ્ઞા(બુદ્ધિ) જેની તે
> સત્યરૂપ	– સત્ય છે રૂપ જેનું તે	> શ્રીશ	– શ્રી(લક્ષ્મી) છે ઈશ(સ્વામી) જેના તે
> નશરમું	– નથી શરમ જેને તે	> બેફિકરો	– ફિકર નથી કોઈ જેને તે
> હલાયુધ	– હળ છે આયુધ(શસ્ત્ર) જેનું તે	> નિઃસ્વાર્થ	– નથી કોઈ સ્વાર્થ(પોતાનું હિત) જેને તે
> નવપલ્લવ	– નવા છે પલ્લવ(પાદડાં) જેના તે	> સશસ્ત્ર	– શસ્ત્ર સાથે છે જે તે
> બદતમીજ	– બદ(ખરાબ) છે તમીજ(સભ્યતા) જેની તે	> અણઘડ	– નથી ઘડાયેલું જે તે
> સારંગપાણિ	– સારંગ(ધનુષ્ય) છે પાણિ (હાથ)માં જેના તે	> ત્રિકાળજ્ઞાની	– ત્રણ કાળનું છે જ્ઞાન જેને તે
> અવિભાજ્ય	– જે વિભાજ્ય(ભાગવું) નથી તે	> સાનુસ્વાર	– અનુસ્વાર સાથે છે જે તે
> સહીદર	– સહ છે ઉદર જેનું તે	> પદ્મનાભ	– પદ્મ(કમળ) છે નાભિ(હૂંટી)માં જેની તે
> નપાણિયું	– નથી પાણી જેમાં તે	> વિરાટકાય	– વિરાટ(મોટું) છે કાયા(શરીર) જેની તે
> મહાસર્જક	– જેનું સર્જન મહાન છે તે	> નાસમજ	– નથી સમજ જેને તે
> હરિયાક્ષી	– હરણ જેવી અક્ષિ(આંખ) છે જેની તે	> અનંત	– નથી અંત જેનો તે
> તાંબાવરણાં	– જેનો વર્ણ(રંગ) તાંબા જેવો છે તે	> સહજાત	– જેનો જન્મ સાથે થયો છે તે
> ચંડરશ્મિ	– ચંડ(ઉષ્ણ) જેનાં રશ્મિ(કિરણ) છે તે	> તપોધન	– તપ છે ધન જેનું તે
> વીસનખી	– વીસ છે નખ જેને તે	> ભાલચંદ્ર	– ભાલ(કપાળ)માં છે ચંદ્ર જેના તે
> પાણીપંથો	– જેનો પંથ(માર્ગ) પાણી જેવો છે તે	> બિનવારસી	– નથી કોઈ વારસ(હકદાર) જેનો તે
> અણદીર્ઘ	– નથી દીર્ઘલું(જોયેલું) જેને તે	> અગમ્ય	– જે ન સમજી શકાય તેવું

- સંસ્કૃત વ્યાકરણ પ્રમાણે છંદના બે પ્રકાર છે.

- ગુજરાતી વ્યાકરણમાં વૃત્ત એટલે અક્ષરમેળ છંદ તથા જાતિ એટલે માત્રામેળ છંદ કહેવાય છે.

છંદ એટલે શું ? :

- 'માધુર્ય દર્શાવવા માટે પ્રત્યેય કાવ્યપંક્તિમાં અક્ષરોની ચોક્કસ ગોઠવણી એટલે છંદ.'
- ગુજરાતીમાં છંદને ઓળખવા કે સમજવા માટે લઘુ, ગુરુ, ચતિ, ગણરચના અને બંધારણ જેવા શબ્દોની માહિતી હોવી જરૂરી છે.

1. લઘુ અક્ષર એટલે શું ? :

- છંદમાં હ્રસ્વ અક્ષરને લઘુ અક્ષર કહે છે. જે વ્યંજન સાથે હ્રસ્વ સ્વર જોડાય તે લઘુ અક્ષર હ્રસ્વ સ્વર ચાર છે : અ, ઇ, ઉ, ઋ અક્ષરમેળ છંદમાં હ્રસ્વ અક્ષરની નિશાની : 'U' માત્રામેળ છંદમાં હ્રસ્વ અક્ષરની માત્રા : '૧'

ઉદા. : ક, કિ, કુ, કૃ

2. ગુરુ અક્ષર એટલે શું ? :

- છંદમાં દીર્ઘ અક્ષરને ગુરુ અક્ષર કહે છે. જે વ્યંજન સાથે દીર્ઘ સ્વર જોડાય તે ગુરુ અક્ષર. દીર્ઘ સ્વર : આ, ઈ, ઊ, એ, ઐ, ઓ, ઝો અક્ષરમેળ છંદમાં હ્રસ્વ અક્ષરની નિશાની : '-' માત્રામેળ છંદમાં હ્રસ્વ અક્ષરની માત્રા : '૨'

ઉદા. : કા, કી, કૃ, કે, કૈ, કો, કૌ

3. ચતિ એટલે શું ? :

- ચતિ એટલે અટક સ્થાન. છંદશાસ્ત્રમાં આવતી કાવ્યપંક્તિમાં

ઘણીવાર કોઈ શબ્દને અટકી અથવા લંબાવીને ગાવામાં આવે છે. આ પ્રકારના સ્થાનને ચતિ કહે છે. ચતિ માટે નિશાની (,) મુકાય છે.

ઉદા. : લાંબા જોડે ટૂંકો જાય, મરે નહીં તો માંદો થાય.

4. ચતિભંગ એટલે શું ? :

- છંદ શાસ્ત્રમાં આવતી પંક્તિમાં જ્યાં ચતિનો પ્રયોગ થયો હોય ત્યાં જે તે શબ્દ પૂર્ણ થયેલો હોય છે. પરંતુ ઘણીવાર કોઈક પંક્તિમાં શબ્દને તોડીને ઉચ્ચારવામાં આવે તેને ચતિભંગ કહે છે.

ઉદા. : ઊગે છે નભસૂર્ય ગાઢ જગના, અંધારને ભેદવા અહીં પંક્તિમાં 'ના' પછી ચતિ છે પરંતુ 'અં' બોલવામાં થોડું અટકવું પડે છે. આમ, તોડીને બોલવામાં આવતા ભાગને ચતિભંગ કહે છે.

5. ચરણ/પાદ એટલે શું ? :

- છંદશાસ્ત્રમાં પંક્તિના ચોક્કસ માપવાળા એક ભાગને ચરણ/પાદ કહે છે.

ઉદા. : રે પંખીડા સુખથી ચણજો, ગીત વા કાંઈ ગાજો.
ચરણ-1 ચરણ-2

- છંદશાસ્ત્રમાં પંક્તિના અક્ષરોની ગણતરી કરતી વખતે ક્યારેક લઘુ અક્ષર ગુરુ બને છે. તો આવું ક્યારે થાય તે સમજવા થોડા નિયમો નીચે પ્રમાણે જોઈએ.

● લઘુ અક્ષર ગુરુ કેવી રીતે બને છે ?

નિમચ-1 :

- કોઈ શબ્દમાં આવતા સંયુક્ત અક્ષરનું ઉચ્ચારણ તીવ્ર (કઠોર) હોય તો તેની પૂર્વે આવેલો અક્ષર જો લઘુ હોય તો તે ગુરુ બને છે. - - -

ઉદા. : દુષ્કાળ, નિસ્તેજ, નિષ્કપટ

ઉપરોક્ત ઉદાહરણમાં સંયુક્ત અક્ષર પૂર્વે આવેલા અક્ષરો દુ, નિ, નિ ગુરુ બને છે.

નિમચ-2 :

- > કોઈ શબ્દમાં આવતા સંયુક્ત અક્ષરનું ઉચ્ચારણ મૃદુ (સરળ) હોય તો તેની પહેલા આવેલો અક્ષર જો લઘુ હોય તો લઘુ અને ગુરુ હોય તો ગુરુ કહે છે. ટૂંકમાં, અક્ષર જેવો હોય તેવો જ રહે છે.

ઉદા. : ^Uપડયા, ^Uલખ્યા, ^Uમળ્યા

ઉપરોક્ત ઉદાહરણમાં સંયુક્ત અક્ષર પહેલા આવેલા અક્ષરો પ, લ, મ લઘુ બને છે.

નિમચ-3 :

- > કોઈ વર્ણમાં જો અનુસ્વાર હોય અને તેનું ઉચ્ચારણ તીવ્ર હોય તો તે વર્ણ ગુરુ બને છે.
ઉદા. : બંગલો, સંઘર્ષ, સંશય
ઉપરોક્ત ઉદાહરણમાં અનુસ્વાર વાળો વર્ણ ગુરુ બને છે.

નિમચ-4 :

- > કોઈ વર્ણમાં જો અનુસ્વાર હોય અને તેનું ઉચ્ચારણ મૃદુ હોય તો તે વર્ણ લઘુ હોય તો લઘુ અને જો ગુરુ હોય તો ગુરુ રહે છે. ટૂંકમાં જેવો હોય તેવો જ રહે છે.

ઉદા. : ^Uહું, ^Uશં, ^Uતું, ^Uકુંવર, ^Uચાલતું

નિમચ-5 :

- > કોઈ વર્ણ પછી વિસર્ગ આવતો હોય અને જો વિસર્ગનું ઉચ્ચારણ તીવ્ર હોય તો તેની પહેલા આવેલો વર્ણ જો લઘુ હોય તો ગુરુ બને છે.

ઉદા. : નિ:સંતાન, અંત:કરણ, નિ:શંક

ઉપરોક્ત ઉદાહરણમાં વિસર્ગ પૂર્વે આવેલા વર્ણો નિ, ત, નિ ગુરુ બને છે.

નિમચ-6 :

- > કોઈ વર્ણ પછી વિસર્ગ આવતો હોય અને જો વિસર્ગનું ઉચ્ચારણ મૃદુ હોય તો તેની પૂર્વે આવેલો વર્ણ જો લઘુ હોય તો

લઘુ અને જો ગુરુ હોય તો ગુરુ રહે છે. ટૂંકમાં, જેવો હોય તેવો જ રહે છે.

ઉદા. : ^Uદુ:ખ

- > છંદશાસ્ત્રમાં ગણરચના અને બંધારણને સમજવા માટે છંદનું સૂત્ર સમજવું જરૂરી છે.
છંદસૂત્ર : ય મા તા રા જ ભા ન સ લ ગા
- > ઉપરોક્ત છંદસૂત્ર પ્રમાણે નીચે મુજબ ગણરચના તથા છંદના બંધારણને સમજવાનો પ્રયત્ન કરીએ.
- > છંદશાસ્ત્રમાં ત્રણ-ત્રણ અક્ષરના સમૂહને ગણ સ્વરૂપે દર્શાવી બંધારણ બનાવવામાં આવે છે.
- > છંદશાસ્ત્રમાં ગણની કુલ સંખ્યા આઠ છે.
- > છંદશાસ્ત્રના બંધારણમાં 'લ' એટલે લઘુ 'ગા' એટલે ગુરુ થાય છે.

ગણનું નામ	બંધારણ	લઘુ-ગુરુની નિશાની	ઉદાહરણ
ય	યમાતા	U --	સુશીલા
મ	માતારા	-- --	સારંગી
ત	તારાજ	-- U	સંબંધ
ર	રાજભા	- U -	સાવિત્રી
જ	જભાન	U - U	સુબોધ
ભ	ભાનસ	- U U	સૌનક
ન	નસલ	U U U	સહજ
સ	સલગા	U U -	સુખમા
	લ	U	લઘુ
	ગા	-	ગુરુ

- > ઉપરોક્ત તમામ બાબતોને સમજ્યા બાદ આપણે છંદના મુખ્ય બે પ્રકાર (1) અદારમેળ અને (2) માત્રામેળ છંદને વિગતે સમજવાનો પ્રયત્ન કરીએ.

● અદારમેળ એટલે શું ?

- > અક્ષરમેળ છંદમાં માત્ર અક્ષરોની ગણતરી કરવામાં આવે છે. અને છંદના બંધારણ પ્રમાણે નિશાની મુકવામાં આવે છે.

અક્ષરમેળ છંદના પ્રકારો :

(1) શિખરિણી	(9) ઈન્દ્રવજા
(2) પૃથ્વી	(10) ઉપેન્દ્રવજા
(3) મંદાકાંતા	(11) ઉપજાતિ
(4) હરિણી	(12) વંશસ્થ
(5) શાર્દૂલવિકીડિત	(13) ભુજંગી
(6) અનુષ્ટુપ	(14) તોટક
(7) મનહર	(15) વસંતતિલકા
(8) સ્ત્રગ્ધરા	(16) માલિની

1. શિખરિણી છંદ :

અક્ષર : 17

બંધારણ : યમનસભલગા

ચતિ : છટ્ટા અને બારમાં અક્ષરે

U - - - - UUUU U - -UUU-

ઉદા. પિતા-માતા બંધુ, અનુપમ સખા હિતકરણા

- અમે એ ગંગાના, પુનિત ઝરણાંઓ વહવશું.
- ગયા દાદા વ્હાલા, પ્રતિનિધિ ગઈ પેઢી ભરના !
- વહી ચાલી સંધ્યા, ગગન મહિ ના કો ધન દીસે.
- હજી તારી કાયા, મુજબ નયન સામે ઝળહળે.
- કદી મારી પાસે વન વન તણાં હોત કુસુમો.
- ખરી પાણી બુદ્ધિ, ખરી જ રૂડી જાત્રા થઈ મને.
- ભમ્યો તીર્થે ધરી ઉર મનીષા દરશની.
- ફર્યો તારી સાથે પ્રિયતમ સખે સૌમ્ય વયના.
- મને બોલાવે ઓ ગિરિવર તણાં મૌનશિખરો.

2. પૃથ્વી છંદ :

અક્ષર : 17

બંધારણ : જસજસયલગા

ચતિ : આઠ કે નવ અક્ષરે

U - UUU - U - UUU - U - - U -

ઉદા. વિરાટ વણજાર આ યુગતણી જતી ક્યાં હશે ?

- કિશોર વયને કિશોર વય સોણલાં યે ગયા.
- નહીં સ્વજન તે બધાં, સ્વજન એકલી તું હતી.
- મને મરણ જો મળે સુભગ રાષ્ટ્રવેદી પરે,
- કિશોર વયને ઉભો ઉર ઉગાડને ઉંબરે.
- નહિ નિકટ એથિ પર્સહક આ સમે માહરો.
- છતાંય દિલ તો ચહે તન યુવાનની તાજગી.
- ન દાહ સળગે અને જિગર ખાક ના થાય છે
- અને હૃદય ના નમે પુનિત શ્વેત વાર્ધક્યને.
- ઘડી બ ઘડી જે મળી નયનવારિ થંભો જરા.
- ધમાલ ન કરો, ન લો સ્મરણ કાજ ચિહ્ને કશું,

3. મંદાકાંતા છંદ :

અક્ષર : 17

બંધારણ : મભનતતગાગા

ચતિ : ચોથા અને દસમાં અક્ષરે

U - - - - UUU UU - - U - - U - -

ઉદા. અંધારાના વિષમ પડઘા ધોર ઝંકારતા'તા.

- લાંબા છે જ્યાં દિન પ્રિય સખી ! રાત્રિયે દીર્ઘ તેવી,
- આ ઐશ્વર્ય પ્રણય સુખની હાય ! આશા જ કેવી.
- હા ! પસ્તાવો વિપુલ ઝરણું સ્વર્ગથી ઊતર્યું છે.
- હા ! શબ્દો આ સરલ સરખા મર્મને તીવ્ર ભેદો,
- દાદી વાંકી, રસિક કરતી ગોષ્ઠિથી બાળ રાજી.
- સૂકાં પર્ણો વન ગજવતાં શાંત લીલા સદાયે.
- મે ગ્રંથોમાં જીવન પથના સૂચનો ખોળી જોયા,
- રે રે ! શ્રદ્ધા ગત થઈ પછી કઈ કાળે ન આવે,
- બેઠો બેઠો સખી સહિત હું માલતી મંડપે ત્યાં.
- આવ્યા એવા તરત સરકી જાય ઝાંખા બપોર

4. હિરણી છંદ :

અક્ષર : 17

બંધારણ : નસમરસલગા

ચતિ : છટ્ટા અને દસમાં અક્ષરે